

Kowalski, Andrzej

Absolwenci Filii Politechniki Warszawskiej

Notatki Płockie 22/5-93, 29-31

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JEDNOSTKI MIĘDZYINSTYTUTOWE

	Zakład Matematyki	Zespół Fizyki	Zespół Nauk Ekonomicznych	Razem
Artykuły	3	3	14	20
Referaty i komunikaty	2	—	—	2
Książki i skrypty	1	—	4	5

Pracownicy Instytutu Chemii najczęściej swe prace publikowali w Przemysle Chemicznym, Chemii Stosowanej i Wiadomościach Naftowych. Prace Instytutu Budownictwa ukazywały się najczęściej w Inżynierii i Budownictwie oraz Przeglądzie Budowlanym, natomiast In-

stytutu Mechanicznego w Przeglądzie Mechanicznym oraz w Rozprawach Inżynierskich. Tradycyjnie już pracownicy Filii PW zapraszani są do udziału w corocznej Konferencji o Ropie w Bratysławie, brali także udział w polsko-szwajcarskim sympozjum „Człowiek i środowisko” oraz w innych spotkaniach naukowców w Polsce i za granicą. Dowodem szczególnego uznania dla pracy Zakładu Matematyki w Filii PW było przyznanie mu prawa zorganizowania Ogólnopolskiej Konferencji Geometrii Rzutowej i Wykreślnej, która odbyła się w maju 1977 roku.

Jeżeli zważyć, że z jednej strony większość prac naukowo-badawczych wykonywanych w Filii PW związana jest z regionem płockim, z drugiej zaś, że większość publikacji powstaje w oparciu o prace naukowo-badawcze, to można ocenić, jak poważny wkład wnoszą naukowcy Filii PW w Płocku w rozwój swego miasta i województwa.

ANDRZEJ KOWALSKI

Absolwenci Filii Politechniki Warszawskiej

Rok 1967 otwiera nowy rozdział w historii Płocka. Decyzją Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego zostaje powołana Filia Politechniki Warszawskiej. Początek roku akademickiego rozpoczyna 60 studentów w Oddziale Inżynierii Lądowej. Mimo trudności w latach następnych przybywa studentów, rozpoczyna działalność Oddział Mechaniczny i Chemii.

W roku 1971 mury uczelni opuścili pierwsi inżynierowie budownictwa lądowego.

Liczba absolwentów Filii w Płocku w latach 1971—1977

Rok	Absolwenci studiów dziennych			Studia wieczorowe		Ogółem
	Budow- nictwo	Che- mia	Me- cha- nika	Inży- nier- skie	uzu- peł- niające	
1971	43	—	—	—	—	43
1972	42	—	19	—	—	61
1973	55	—	73	—	—	128
1974	57	27	51	—	—	135
1975	55	39	72	—	1	167
1976	53	37	51	—	11	152
1977	—	—	67*	46	30	143
Razem	305	103	333*	46	42	829

* liczba planowana

W ostatnich latach we wszystkich Instytutach Filii zostały powołane do życia uzupełniające studia magisterskie. Dało to szansę

absolwentom zatrudnionym w województwie płockim uzyskać pełne wykształcenie wyższe. W chwili obecnej z tego rodzaju studiów korzystają 132 osoby. Do chwili powołania studiów magisterskich drugi stopień wykształcenia można było uzupełnić tylko w macierzystej uczelni. Z grupy osób, które skorzystały z tej możliwości, siedem jest w chwili obecnej zatrudnionych w Filii na stanowiskach naukowo-dydaktycznych.

Gdzie znaleźli zatrudnienie absolwenci naszej uczelni, jakie zajmują stanowiska, jak wygląda ich kariera zawodowa? Na te pytania danie wyczerpującej odpowiedzi jest niezwykle trudne, ponieważ wiele osób powróciło do swych rodzinnych miejscowości lub wyjechało z Płocka w poszukiwaniu atrakcyjnej dla siebie pracy. W chwili obecnej można ich spotkać prawie w całym kraju: w Warszawie, Gdańsku, Krakowie, Koninie, Kaliszu, Sierpcu, Kutnie. Pracują i pracowali również poza granicami naszego państwa.

Duża grupa pozostała jednak w Płocku. Na młodych inżynierów budownictwa, mechaników i chemików czekają płockie przedsiębiorstwa budowlane i przemysłowe.

Inżynierowie Budownictwa Lądowego zatrudnieni zostali głównie w tak dużych zakładach pracy jak: Płockie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa”, Płockie Przedsiębiorstwo Robót Mostowych, Płockie

Przedsiębiorstwo Budownictwa Uprzemysłowionego. Projektują i budują nowe budynki mieszkalne, drogi, mosty i obiekty przemysłowe. Spotkać ich można na największych placach budów w Płocku i województwie. Ale nie tylko na budowach. Pracują w Filii Politechniki Warszawskiej w Płocku, w aparacie partyjnym oraz w biurach projektowych.

Wielu absolwentów naszej uczelni zyskało opinię bardzo dobrych pracowników i cieszy się zasłużoną popularnością. Jednym z nich jest pracownik Politechniki Warszawskiej Filii w Płocku mgr inż. Andrzej Łapko. Studia ukończył w 1971 r. Po dwuletnich studiach uzupełniających w Warszawie rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną w Instytucie Budownictwa w Zespole Konstrukcji Budowlanych jako pierwszy absolwent zatrudniony na takim stanowisku. Obecnie mgr inż. Łapko może się poszczycić skończoną pracą doktorską z dziedziny konstrukcji żelbetowych.

Dziedziną, która zainteresowała mgr. inż. Piotra Rudnickiego już podczas studiów w Płocku, była informatyka. Po uzyskaniu absolutorium w Oddziale Inżynierii Lądowej kontynuował studia w macierzystej uczelni, którą ukończył z wyróżnieniem w roku 1973. Podjął pracę w Warszawskim Biurze Projektowo-Badawczym Budownictwa Przemysłowego „System”, w którym pracował w pracowni informatyki do 1976 roku. Obecnie pracuje w Polskiej Akademii Nauk. Aktualnie ukończył pisanie pracy doktorskiej z zakresu organizacji i zarządzania w budownictwie.

Mgr inż. Andrzej Sztandera po ukończeniu uczelni w Płocku i dwuletnich studiach uzupełniających na Politechnice w Warszawie w 1975 roku rozpoczął pracę w płockim „Mostostalu”, gdzie pracował w pracowni projektowej, a także bezpośrednio w wykonawstwie. W 1975 roku podjął pracę w Zespole Konstrukcji Budowlanych Instytutu Budownictwa Filii PW w Płocku. Poza pracą dydaktyczną jest w trakcie pisania pracy doktorskiej.

Część absolwentów naszej uczelni po kilku latach praktyki w wykonawstwie, gdzie sprawdzili się jako dobrzy inżynierowie i organizatorzy pracy, zajmuje odpowiedzialne stanowiska dające możliwość współdecydowania o teraźniejszości i przyszłości Płocka i województwa. Są to między innymi inżynierowie: Wiktor Kozak, Krzysztof Krajewski, Leszek Marcinkiewicz, Andrzej Bromgau.

Inżynier Wiktor Kozak ukończył studia w 1971 roku i podjął pracę w Płockim Przedsiębiorstwie Budownictwa Uprzemysłowionego, gdzie pełnił funkcję kierownika robót, a następnie kierownika budowy. Od 1976 r. kontynuuje pracę w Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej najpierw na stanowisku Głównego Specjalisty ds. Inwestycji, a później zastępcy Prezesa ds. Inwestycji i Wykonawstwa.

Inżynier Krzysztof Krajewski ukończył także studia w 1971 roku. Pracę rozpoczął w Płockim Przedsiębiorstwie Budownictwa Uprzemysłowionego, gdzie przez pięć lat zajmował róż-

ne stanowiska wykonawcze. W 1976 roku został przeniesiony do pracy w Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich. Ostatnio awansował na stanowisko Dyrektora Wojewódzkiego Zakładu Budownictwa Wiejskiego.

Inżynier Leszek Marcinkiewicz ukończył studia w 1973 roku i rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa” na stanowisku kierownika robót. W 1975 roku został instruktorem w Wydziale Ekonomicznym Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Płocku, a po dwóch latach otrzymał nominację na stanowisko Dyrektora ds. produkcji w PPBU.

Inżynier Andrzej Bromgau ukończył studia w roku 1974. Podjął pracę w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa” i pracował w wykonawstwie trzy lata. Od 1977 roku kontynuuje pracę w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Wydziale Ekonomicznym.

W środowisku płockim znane i popularne są także nazwiska naszych absolwentów: inż. inż. Romana Zdanowskiego, Wojciecha Betiuka, Wojciecha Ponikiewskiego, Waldemara Wyrzykowskiego, Włodzimierza Wiśnieckiego, Jolanty Miller, Wandy Sylwestrzak, którzy budują i rozbudowują wielkie zakłady przemysłowe Płocka i województwa.

W roku 1972 mury uczelni opuścili pierwsi absolwenci Oddziału Mechanicznego — znaleźli oni zatrudnienie w takich zakładach jak: Fabryka Maszyn Żniwnych, Stocznia Rzeczna, Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne, Państwowy Ośrodek Maszynowy, „Naf-toremont”, Wojewódzki Zarząd Kółek Rolniczych i in.

Podobnie jak w Instytucie Budownictwa w pierwszych latach studia magisterskie można było uzupełnić w Warszawie. W tym czasie kilkunastu absolwentów Filii studiuje na wydziałach: Mechanicznym i Mechaniki Energetyki i Lotnictwa, gdzie uzyskuje tytuły magistrów. Z tej grupy pracę w naszej uczelni podejmują dwie osoby: mgr inż. Maria Głowacka i mgr inż. Danuta Krasieńska.

Pierwszym absolwentem zatrudnionym w Instytucie Mechanicznym jest mgr inż. Maria Głowacka. Studia inżynierskie w Płocku kończy w 1972 roku i dwa następne lata studiuje na macierzystej uczelni na wydziale Mechaniki, Energetyki i Lotnictwa. Po skończeniu powraca do Płocka. Jest zatrudniona w Zespole Aparatury Chemicznej Instytutu Mechaniki, gdzie jest starszym asystentem. Poza pracą naukowo-dydaktyczną jest sekretarzem koła SIMP działającego przy Filii w Płocku.

Z grupy osób, które po skończeniu studiów inżynierskich podjęły pracę, wielu zajmuje odpowiedzialne stanowiska w dużych zakładach przemysłowych oraz w aparacie administracyjno-partyjnym. Najbardziej znani i popularni w Płocku, to inż. inż. Mieczysław Żurada, Wojciech Cholewiński, Włodzimierz Palewski i Andrzej Garwacki. Co robili i robią po opuszcze-

niu murów naszej uczelni, jak wygląda ich kariera zawodowa?

Inżynier Mieczysław Żurada w roku 1972 kończy studia i rozpoczyna pracę w Przedsiębiorstwie Remontowo-Montażowym „Naftoremont” w Dziale Przygotowania Produkcji. W roku 1973 pracuje na jednej z budów, a następnie jako specjalista w Dziale Przygotowania Produkcji. W roku 1974 zostaje Głównym Mechanikiem, a dwa lata później zastępcą dyrektora ds. technicznych.

Inżynier Wojciech Cholewiński kończy studia w 1972 roku i rozpoczyna pracę w Fabryce Maszyn Żniwnych jako mistrz na Wydziale Montażu. W 1973 roku zostaje kierownikiem technicznym tego wydziału, a w dwa lata później Instruktorem Wydziału Ekonomicznego Komitetu Wojewódzkiego PZPR. 1 września 1977 roku wraca do Fabryki Maszyn Żniwnych na stanowisko Głównego Specjalisty ds. Współpracy z Zagranicą.

Inżynier Włodzimierz Palewski rozpoczyna pracę w 1973 roku w pracowni projektowej Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych, gdzie pracuje przez półtora roku. W latach 1975—1977 jest Przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZSMP, a następnie wiceprzewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZSMP. Od 1 września 1977 roku pracuje na stanowisku starszego instruktora Wydziału Ekonomicznego Komitetu Wojewódzkiego PZPR. W tym okresie czasu zajmuje szereg odpowiedzialnych funkcji społecznych między innymi od 1974 r. jest radnym Miejskiej Rady Narodowej, a od 1975 roku członkiem Komisji Rewizyjnej KW PZPR.

Inżynier Andrzej Garwacki rozpoczął pracę w 1972 roku w Fabryce Maszyn Żniwnych w największym Wydziale — Obróbki Wiórowej — na stanowisku mistrza. W rok później zostaje kierownikiem technicznym tego wydziału, a od 1975 roku jego kierownikiem. W styczniu 1975 roku rozpoczyna studia wieczorowe w Instytucie Budownictwa Filii Politechniki Warszawskiej w Płocku, które kończy w 1977 roku. Jest on jedynym, jak dotychczas absolwentem, który może się pochwalić ukończeniem dwóch fakultetów.

Nie wszystkich absolwentów Instytutu Mechanicznego można w tak szczegółowy sposób przedstawić, mimo że ich codzienna działalność jest nam również niezbędna. Chciałbym przynajmniej wymienić kilku absolwentów, którzy w chwili obecnej zajmują kierownicze stanowiska w przemyśle płockim, są to: inż. Jan Rączkowski, Zbigniew Kosiński, Karol Dylewski, Zbigniew Ścieglur, Grzegorz Łukawski, Henryk Miros, Jerzy Wolniak, Stanisław Tyburski i Albin Kołodziej.

Najmłodszym w Filii jest Instytut Chemii. Pierwsi absolwenci opuścili go w 1974 roku.

Jednocześnie mogli już podjąć magisterskie studia uzupełniające w naszej uczelni. Wiele osób skorzystało z tej możliwości zdobywając pełne wykształcenie. Spośród nich kilka osób zostało zatrudnionych w Instytucie Chemii na stanowiskach naukowo-dydaktycznych i technicznych. Młodzi inżynierowie chemicy znaleźli zatrudnienie w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych i innych zakładach Płocka i województwa.

Inżynierowie chemicy nie mogą się poszczycić takimi osiągnięciami jak ich koledzy z Instytutów Budownictwa i Mechanicznego, ponieważ ich staż pracy zawodowej jest znacznie krótszy. Pierwszymi absolwentami zatrudnionymi na etatach naukowo-dydaktycznych w naszej Filii są: mgr mgr inż. Barbara Cybulska, Barbara Kleniewska, Piotr Stefaniak, Maciej Paczuski, Lech Wilkanowicz i Wiesława Bañkowska.

Osoby pracujące w przemyśle, które w chwili obecnej stanowią dobrą wizytówkę naszej uczelni, to: mgr inż. Roman Bąk — specjalista w Zakładzie Etylenopochodnych MZRiP, mgr inż. Andrzej Bańkowski — kierownik tematu w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym MZRiP i mgr inż. Zbigniew Matysiak — I sekretarz POP PZPR w „Izokorze-Instalu”.

Początkowy okres działalności Filii Politechniki Warszawskiej charakteryzuje się tworzeniem nowych wartości, rozpoczynania wszystkiego od nowa. Ludzie, którzy w tym uczestniczyli musieli wykazać się dużą inicjatywą i operatywnością. Tworzenie ruchu młodzieżowego stawiało duże wymagania pierwszym działaczom, zadanie to zostaje wypełnione. Studenci poza studiami, mogą rozwijać swoje zainteresowania w komisjach ZSMP i SZSP, mają możliwość uczenia się współpracy w kolektywie oraz organizowania nowych form działania. Doświadczenia zdobyte na naszej uczelni procentowały w późniejszej pracy zawodowej, a okres adaptacyjny w nowym środowisku był znacznie krótszy. Nie trudno domyśleć się, że osoby przedstawione wcześniej to byli działacze młodzieżowi, współtwórcy kultury studenckiej w naszym mieście. Poza działalnością społeczną, ludzie ci byli dobrymi studentami. Połączenie wiedzy fachowej, umiejętności organizatorskich oraz pracy dało możliwość szybkiego awansu i współdecydowania o losach naszego miasta i województwa.

Z inicjatywy władz uczelni i absolwentów w maju 1974 roku zostaje powołany do życia „Klub Absolwentów”, którego zadaniem jest podtrzymywanie więzi byłych studentów z Filią. Poprzez klub istnieje możliwość wymiany doświadczeń, konfrontacji wiedzy teoretycznej z praktyką oraz wymiany doświadczeń zawodowych.